

ੴ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇਤਾ॥

ਸਥਾਨਿਕ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦ੍ਰਾਗ ਬਿਕਾਮੀ 1977 (1920 ਈ.) ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ

ਸਤਿਗੁਰ

ਕਲਿਜੁਗ ਮੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਵਰਤਾਉ॥

www.sribhainisahib.com

ਤਬੀ ਬਾਰਵਾਂ ਬਧੁ ਕਹਾਉ॥

ਜਿਲਦ-23 ਨੰਬਰ-32

27 ਕੱਤਰ ਤੋਂ 3 ਮੱਘਰ 2072 - 12 to 18 November 2015 ਵੀਰਵਾਰ, ਸੰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ 200

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਬਿਹੰਗਮ ਦਾ ਨਿਤਨੇਮ

ਬਿਹੰਗਮ ਦਾ ਨਿਤਨੇਮ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸੌਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜ ਗਰੰਥ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੋ, ਪੰਜ ਮਾਲਾ ਭਜਨ ਦੀਆਂ ਫੇਰੇ, ਇਕ ਮਾਲਾ ਭਗੋਤੀਆਂ ਦੀ ਫੇਰੇ, ਪੰਜ ਪਾਠ ਜਪੁ ਜਾਪ ਦੇ ਕਰੋ, ਸੌ ਪਤਰਾ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪੜ੍ਹੋ ਤੇ ਰੋਟੀ ਆਪਣੀ ਪਕਾ ਕੇ ਖਾਵੋ।

ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਸਾਵਣ ਕਿਰਪਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ੨੨ਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਮੇਲਨ ਦੌਰਾਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਮਨੁਖਤਾ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਬੜੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਵਚਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ, ਮਹਾਰਾਜ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ, ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਆਦਿ ਸਟੇਜ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਸਾਵਣ-ਕਿਰਪਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ
ਸਤਿਸੰਗ -ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
14 ਸਤੰਬਰ 2015- ਕਿਰਪਾਲ ਬਾਗ ਵਿਜੇ ਨਗਰ-ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਅੱਜ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਵਣ ਕਿਰਪਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ੨੨ਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਸਲਾਨਾ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਪਧਾਰੇ। ੧੦ ਦਿਨਾਂ ਸਲਾਨਾ ਮੇਲੇ ਦੌਰਾਨ ਅੱਜ ੧੪ ਸਤੰਬਰ ਦਾ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸਾਵਣ-ਕਿਰਪਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਾਮਯਾਰੀ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝਾਂ ਕਈ ਪੀੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹਨ। ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਵਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪਣੀਆਂ ਬਚਪਨ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਵਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਏਨੀ ਨੇੜਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਮਹਾਨ ਹਸਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕਠਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਗੁੱਰਗਦੀ-ਨਸ਼ੀਨੀ ਸਮਾਰੋਹ ਸਮੇਂ ਵੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਮਹਾਰਾਜ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਰੀਬ ਹਰ ਵਰੇ ਹੀ ਕਿਰਪਾਲ ਬਾਗ ਵਿਖੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਬੁਹਾਲੀਨ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅੱਜ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰ ਕਿਰਪਾਲ ਬਾਗ ਵਿਖੇ ਪਧਾਰਨ ਨਾਲ ਚਾਰ ਪੀੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝਾਂ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਚੌਥੇ ਜੁਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(ਬਾਕੀ ਸਫ਼ਾ 2 'ਤੇ)

ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ
ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਫ੍ਰੀ ਕੈਂਸਰ ਕੈਂਪ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਮਨਾਉਂਦਿਆਂ ਇਥੇ ੨੧ ਅਤੇ ੨੨ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਫ੍ਰੀ ਕੈਂਸਰ ਕੈਂਪ ਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਇਸ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਫ੍ਰੀ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਡਮੁਲੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ। ਇਸ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਦਿਆਂ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋ ਕੈਂਸਰ ਪੀੜੀਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਜਾਏਗੀ। ਇਸ ਕੈਂਪ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਣ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਆਪਣਾ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਵੇਰਵਾ ਸਫ਼ਾ 8 ਤੇ ਵੇਖੋ।

ਸਤਿਜੁਗ

ਕਲਿਜੁਗ ਮੈਂ ਸਤਿਜੁਗ ਵਰਤਾਉ॥। ਤਬੀਬਾਰਵਾਂ ਬਪੁ ਕਹਾਉ॥।

ਪਰਭਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਿ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉਠ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਨਾਲ ਉਦਮ ਵੀ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਖਾਂ ਵਲੋਂ ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਚਰਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਚਰਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਜਿਸ ਨੇ ਚਰਨ ਪੁਆਉਣੇ ਹਨ ਉਹ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਘਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰਸਨ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਰਧਾਲੂ ਉਦਮ ਕਰਨਗੇ, ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਗਣਗੇ, ਇਸਨਾਨ ਪਾਣੀ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਰਸਨਾ ਤੋਂ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਉਤੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿਛਾਈ ਖੜੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਗੁਰਪੁਰਬਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਫੇਰੀ ਦੀ ਰੀਤ ਵੀ ਚੱਲ ਪਈ। ਇਹ ਵੀ ਉਦਮ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜਾਗ ਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦਾ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਹੀ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਹੈ। ਇਕਾਗਰ ਚਿਤ ਹੋ ਕੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣ ਕੇ, ਮਨੁਖ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕਰਦੇ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਰਨ ਆਉਣ ਅਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਥਾਈਂ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਆਪਣੇ ਸੁਖ ਸਹੂਲਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਬਾਬਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।। 2-3 ਘੰਟੇ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਪਿਛੋਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਦੁਪਹਿਰ ਨੇੜੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਤਕ ਮਨੁਖੀ ਬਿਰਤੀ ਬਿੰਡਣ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਨਿੱਤ ਕਰਮ ਸਮਝ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦਾ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਥਾਈਂ ਵਾਰ ਤਾਂ ਸਰਦੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਰਜਾਈਂ ਦਾ ਨਿੱਘ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, 5-6 ਵਜੇ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਭੋਗ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀਰਤਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ 2-3 ਵਜੇ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਗੀ ਜਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੀ ਸੰਗਤ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੀ ਹੈ, ਰਸਨਾ ਨਾਲ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਨੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਸੂਆਂ ਗਲ ਟੱਲੀਆਂ ਦੀ ਚਹਿਚਹਾਉਟ ਦੀ, ਟਰੈਕਟਰਾਂ, ਕਾਰਾਂ, ਸਕੂਟਰਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ਾਈ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ, ਲਾਉਡ ਸਪੀਕਰਾਂ ਦੀ ਤੇ ਰੋਲੇ ਰੋਪੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ ਉਚਾਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਸਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੂਰਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਇਸ ਲਈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ, ਪਿੱਛਲ ਰਾਤ, ਝਾਲਾਏ, ਪ੍ਰਭਾਤ ਆਦਿ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਬਦ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਦਾ ਤੜਕਾ, ਭਵ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ 4 ਕੁ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਠ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਗੀਏ, ਜੀਅ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੰਮ ਵੱਧ ਮੁਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਲਈ ਸਰਬੋਤਮ ਕੰਮ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਭਗਤੀ ਪੰਧਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਧਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਾਗ ਕੇ, ਇਸਨਾਨ ਪਣੀ ਕਰਕੇ, ਤਪ ਸਾਧਨ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਦਰਿਆ ਕਿਨਾਰੇ, ਮਨ ਬਿਰਤੀ ਇਕਾਗਰ ਕਰਕੇ ਜਪ ਕਰਨ ਬੈਠੇ ਰਿਸੀ ਮੁਨੀ ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਂ ਕੁਝ ਭਗਤ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਤਪ ਦਾ ਵਖਾਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਧਨ ਵਿਹਾਰੀ ਮਨੁਖ ਆਪਣੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਲ-ਬੱਚੇ ਲਈ, ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਲਈ, ਓਹੜ-ਪੋਹੜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੇਰੇ ਘੱਟੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਸਿਹਨਤ ਮੁਸਕਤ ਕਰਕੇ

ਬਿਕਿਆ ਹਾਰਿਆ ਉਹ ਰਾਤੀਂ ਘਰ ਮੁੜਦਾ ਹੈ। ਬਕਾਵਟ ਨੂੰ ਨੰਦ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌ ਕੇ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਦੇ ਤੜਕੇ ਤੱਕ ਉਹ ਤਰੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਕੋਈ ਬਕੇਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਨੀਦ, ਨਾ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੁਸੱਕਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਿਰਤੀ ਖਿਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਧਨ ਵੀ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ!

ਚੌਕੜਾ ਮਾਰ ਕੇ ਭਜਨ ਲਈ ਬਹਿਣ ਦਾ ਕਾਰਜ ਖਾਣ ਪੀਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਉਰਜਾ ਖਾਧਾ-ਪੀਤਾ ਹਜ਼ਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਧਾ-ਪੀਤਾ ਹਜ਼ਮ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੇਟ ਖਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੌ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਬੈਠਣ ਵਿਚ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਸੰਸਾਰਕ ਸੁਖ ਦੇ ਸਾਧਨ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਤੇ ਲੋਭ ਲਾਲਚ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੂਰਤ ਦੇ ਸੁਖ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਤਾਂ ਰੁੱਖੀਆ-ਪੈਸਾ ਕਾਮਾਉਣ ਲਈ ਮਨੁਖ ਦਿਨੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਰਾਤ ਵੀ ਮਸੀਨ ਨਾਲ ਮਸੀਨ ਹੁੰਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਢੂਜਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਪਰਚਾਵੇ ਲਈ ਰੋਡੀਓ, ਟੈਲੀਵਿਜਨ, ਕਲੱਬਾਂ, ਸਿਨੇਮਾ ਘਰਾਂ, ਹੋਟਲਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ। ਹਾਂ! ਰੋਡੀਓ ਬੀਤੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ। ਟੇਪ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਰਹ ਜਾਂਦਿਆਂ ਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸੁਣੀਏ ਹਨ। ਟੈਲੀਵਿਜਨ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵੀ। ਸੀ. ਆਰ., ਕੇਬਲ ਟੀ. ਵੀ., ਸਟਾਰ ਟੀ. ਵੀ., ਐਮ. ਟੀ. ਵੀ., ਅਤੇ ਜੀ. ਟੀ. ਵੀ. ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਗਰਾਮ ਵੀ ਐਸੇ ਇੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲੁਭਾਵਣੇ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਦਿਲ ਵਿਚ ਹਲਚਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ ਭੋਤਿਕਵਾਦੀ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਾਮੁਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਦ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਰਜ਼ੀ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਵੈਖੋ। ਅੱਖਾਂ ਖਰਥ ਕਰੋ, ਮਨ ਮੈਲਾ ਕਰੋ ਤੇ ਸਮਾਂ ਬਰਥ ਕਰੋ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਰਾਮ ਦੇਰ ਰਾਤ ਤਕ ਵੇਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਦਰਸਕ, ਮਨੁਖ ਦਾ ਭਵਿਖ ਨੰਜਵਾਨ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਭਵਿਖ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਮਨੁਖ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿਚ ਐਸ ਕਰਕੇ ਘਰ ਆ ਮੂਧੜੇ ਮੂੰਹ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨਾਈਟ ਕਲੱਬਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸਾਡੀਆਂ ਮਾਰਨਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੇਰ ਰਾਤ ਤਕ ਜਾਗਣ ਵਾਲੇ ਪਿੱਛਲ ਰਾਤ ਉਠ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਪਿੱਛਲ ਰਾਤ ਨਾ ਜਾਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦੇ ਮੋਏ ਮੇਨਦੇ ਹਨ :

ਫਰੀਦਾ ਪਿੱਛਲ ਰਾਤ ਨ ਜਾਗਿਓਹਿ
ਜੀਵਦੜੇ ਮੁਇਓਹਿ।।

ਜੇ ਤੈ ਰਥ ਵਿਸਾਰਿਆ
ਤ ਰਥਿ ਨ ਵਿਸਾਰਿਓਹਿ।।

ਰੱਬ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਰੱਖਣ, ਉਸ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿੱਛਲ ਰਾਤ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸੰਸਾਰ ਤਥਰੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ - ਰਾਤ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਸੌ ਕੇ ਬਿਤਾ ਦੇਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਜੁੜਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਿਨ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਵਿਹਾਰਾਂ ਲਈ ਤੇ ਰਾਤ (ਹਕੀਕੀ) ਇਸਕ ਤੇ ਭਗਤੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਰੱਬ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਜੇ ਪੈਂਡੀਆਂ ਦੇ ਜਾਗਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਬੜਾ ਤੇ ਖਾਮੇਸ਼ ਚਾਹ ਭਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਐਸ ਵੇਲੇ ਰੂਹ ਦੀ ਸਦਾ ਬੁਬਸੂਰਤੀ ਤੇ ਸੱਚ ਦੇ ਜਾਨਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਯਾ ਨਿਸਾ ਸਰਵ ਭੂਤਨਾਂ,
ਤਸਯਾਂ ਜਾਗਰਿਤ ਸੰਯਮੀ।
ਯਸਯਾਂ ਜਾਗਰੂਤ ਭੂਤਾਨਿ,
ਸਾ ਨਿਸਾ ਪਸਜਤੇ ਮੁਨੋ।

ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਕਰਤਾ : ਸੰਤ ਕਾਲਾ ਸਿੰਘ, ਸੰਪਾਦਕ : ਦੇਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਜੀਆ ਨੱਥਾ

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਰਬਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਣ

ਗੁਰ-ਉਪਦੇਸ਼

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਮਿਲਣ, ਸ਼ਾਕਾਹਾਰ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਮੁਕਤ ਸਮਾਜ ਸਿਰਜਣ ਦੀ ਸਾਂਝ

"ਆਦਰਣੀਯ ਮਹਾਰਾਜ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਮੰਚ ਪਰ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਸਭੀ ਸੰਤ-ਜਨ ਔਰ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਸੇ ਆਏ ਸੱਤ-ਸੰਗੀਓ, ਸਭ ਸੇ ਪਹਿਲੇ ਮੈਂ ਆਦਰਣੀਯ ਮਹਾਰਾਜ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਜਨਮ-ਦਿਨ ਕੀ ਆਪ ਸਭ ਕੋ ਸ਼ੁਭ ਕਾਮਨਾਏਂ ਦੇਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹਮਾਰੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਮਾਜ ਕੇ ਔਰ ਸ੍ਰੀ ਸਾਵਣ-ਕਿਰਪਾਲ ਰੂਰਾਨੀ ਮਿਸ਼ਨ ਕੇ ਸੰਬੰਧ ਪੀੜੀਓਂ ਸੇ ਹੈ, ਹਮਾਰੀ ਸਾਂਝ ਹੈ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰ ਕੀ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੇ ਮਿਲਨੇ ਕੀ, ਨਸ਼ਾ-ਮੁਕਤਿ ਸਮਾਜ ਕੀ ਸਿਰਜਨਾ ਕਰਨੇ ਕੀ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਸਮਯ ਮੈਂ ਭੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਵਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਹਮਾਰੇ ਹੈਡ ਕੁਆਟਰ ਮੈਂ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਆ ਕਰਦੇ ਥੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਔਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਅਧਿਆਤਮ ਕੀ, ਨਾਮ ਕੀ, ਆਤਮਾ ਔਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਮਿਲਨੇ ਕੀ ਚਰਚਾ ਹੋਤੀ ਥੀ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ ਮਹਾਰਾਜ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਥਾ। ਏਕ ਬਾਰ 1980 ਈ. ਕੀ ਬਾਤ ਹੈ, ਯਹਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਮੰਦ੍ਰਿਤ ਕੀਆ ਗਯਾ ਔਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਛ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਮ ਮੈਂ ਵਿਆਸਤ ਥੇ ਤੇ ਉਹਨੇ ਨੇ ਕੁਛ ਸੇਵਕਾਂ ਕੋ ਯਹਾਂ ਭੇਜ ਦੀਆ। ਫਿਰ ਰਾਤ ਕੋ ਸਾਢੇ ਨੌ ਬਜੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਖੁਦ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਔਰ ਆ ਕਰ ਕਹਾ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮੁਝੇ ਵਿਵਸ਼ਟ ਕਰ ਦੀਆ ਔਰ ਮੁਝਸੇ ਰਹਾ ਨਹੀਂ ਗਇਆ ਤੇ ਮੈਂ ਚਲਾ ਆਯਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਸੇ ਘਨਿਸ਼ਟ ਸਬੰਧ ਹੈਂ ਹਮਾਰੇ। ਮੈਂ ਆਪਕਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਯਵਾਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪ ਨੇ ਮੁਝੇ ਆਮੰਦ੍ਰਿਤ ਕੀਆ ਔਰ ਆਪ ਸਭ ਸਤਸੰਗੀਓਂ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਕਾ ਅਵਸਰ ਦੀਆ।

ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ ਏਕ ਯਾਤਰਾ ਹੈ। ਔਰ ਹਮ ਜਬ ਭੀ ਕੋਈ ਯਾਤਰਾ ਆਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਤੇ ਜੈਸੇ ਆਜ ਕਲ ਗੁਗਲ ਸਰਚ ਆ ਗਏ ਹੈਂ ਤੇ ਹਮ ਦੇਖਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਹਮਾਰਾ ਡੈਸਟੀਨੇਸ਼ਨ ਕਹਾਂ ਹੈ, ਹਮਨੇ ਕਹਾਂ ਪਹੁੰਚਨਾ ਹੈ, ਔਰ ਹਮ ਖੜ੍ਹੇ ਕਹਾਂ ਹੈਂ? ਅਗਰ ਹਮ ਦੇਖੇਂ ਕਿ ਹਮ ਕਹਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੈ, ਹਮ ਖੜ੍ਹੇ ਹੈ, ਜਹਾਂ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਹਮ ਸਮਝਦੇ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ- 'ਹਮ ਕੀਆ ਹਮ ਕਰਹਗੇ ਹਮ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ' ਔਰ ਫਿਰ ਕਿਧਾ ਹੋਤਾ ਹੈ- 'ਕਰਹੈ ਵਾਲਾ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ' ਜਬ ਵੋ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਿਸਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੋਂ ਹਮੇਂ ਐਸਾ ਹੀ ਲਗਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰੁੰਗਾ, ਮੈਂ ਕਰਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਬ ਹਮੇਂ ਦੁਖ ਹੀ ਦੁਖ ਰਹਿਤਾ ਹੈ- ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੈਂ ਜੈਸੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਕਿ 'ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚੜ੍ਹੇ ਹੈ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ'- ਤੇ ਫਿਰ ਕਿਆ ਹੋਤਾ ਹੈ- 'ਜਬ ਕਛ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ'

ਹਮਾਰੀ ਅਵਸਥਾ ਐਸੀ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ, ਜਬ ਹਮੇਂ ਕੁਛ ਮਿਲ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੇ ਹਮੇਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੇ ਯਹ ਪਾ ਲਿਆ ਔਰ ਹਮ ਗਰਵ ਸੇ ਛੁਲੇ ਨਹੀਂ ਸਮਾਡੇ ਔਰ ਜਬ ਥੋੜਾ ਸਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੇ ਹਮ ਰੋਨੇ ਲਗ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਜਿਤਨੀ ਦੇਰ ਹਮ ਐਸੇ ਸੋਚਦੇ ਹੈ- 'ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛ ਹੋਇ। ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ' ਜਬ ਤਕ ਹਮ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੈਂ ਹੈ, ਹਮੇਂ ਲਗਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀਆ ਕੁਛ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਤਬ ਤਕ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ, ਹਮੇਂ ਏਕ ਚੀਜ ਮਿਲ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤੇ ਹਮ ਦੁਸਰੀ ਕੋ ਪਾਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਭਾਗਤੇ ਹੈ। ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪਾਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਯਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਬ ਹਮ ਇਸ ਤਰਹ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੈ- 'ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪਰਵਾਣੁ' ਹੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਹੋ ਮਾਲਕ ਜੋ ਤੂ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਵੋ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ। ਜਬ ਹਮ ਇਸ ਰਾਸਤੇ ਪਰ ਚਲਦੇ ਹੈ, ਹਮੇਂ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਕੀਆ ਅੱਛਾ ਲਗਤਾ ਹੈ, ਤੇ ਫਿਰ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਤੀ ਹੈ, 'ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ਕਰਣੈਹਾਰ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ' ਜਬ ਹਮ ਉਸ ਕਰਨੇਹਾਰ ਕੋ ਪਹਿਚਾਨਣੇ ਲਗਤੇ ਹੈ, ਉਸਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਕਰਕੇ ਮਾਨਨੇ ਲਗਤੇ ਹੈਂ ਯੇ ਮਾਨਣੇ ਸੇ ਪਹਿਲੇ 'ਮੈਂ' ਛੋਡਨੀ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਤੇ ਐਸੀ ਅਵਸਥਾ ਕੇ ਲੀਏ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਮੈਂ ਲਿਖਦੇ ਹੈ- 'ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ, ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ'

ਗਰੀਬੀ ਯੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ। ਗਰੀਬੀ ਯੇ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਮੈਂ ਗਰੀਬੀ ਹੈ, ਨਿਮਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਤਾ, ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਜੋ ਹੈ, ਵੋ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਹਮ ਰੋਜ ਯੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋਂ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਮਨੇ ਮੁਝੇ ਮਨੁਸ਼ਯ ਜਨਮ ਦੀਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁਸ਼ਯ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨਾ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਾਤੀ ਔਰ ਮਨੁਸ਼ਯ ਜਨਮ ਦੇ ਕਰ ਮੁਝੇ ਸਾਧੂ ਸੰਤੋਂ ਕੋ ਮਿਲਨੇ ਕਾ, ਸਾਧੂ ਸੰਤੋਂ ਕਾ ਸੰਗ ਕਰਨੇ ਕਾ, ਐਸੇ ਦਰਬਾਰੋਂ ਮੈਂ ਆਨੇ ਕਾ ਮੁਝੇ ਮੌਕਾ ਦੀਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਜਨਮੋਂ ਕੇ ਕੋਈ ਅੱਛੇ ਕਰਮ ਹੈ ਕਿ ਯਹਾਂ ਹਮ ਸਾਧੂ ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਪਾਸ ਆਵੇ ਹੈ, ਉਨਕੀ ਸੰਗਤ ਕਰਦੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਧੂ ਸੰਤੋਂ ਕੱਮ ਮਿਲਨੇ ਸੇ ਕਿਧਾ ਹੋਤਾ ਹੈ- 'ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ, ਜਬ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ'

'ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀਂ ਬਿਗਾਨਾ, ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ' ਕਿਤਨੀ ਅੱਛੀ ਕਿਤਨੀ ਪਿਆਰੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ, ਜਬ ਹਮਕੇ ਸਭ ਅਪਨੇ ਲਗਤੇ ਹੈ, ਹਮਕੇ ਕੋਈ ਬੇਗਾਨਾ ਲਗਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ 'ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ, ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ' ਜਿਤਨੀ ਦੇਰ ਹਮਾਰੇ ਮਨ 'ਮੈਂ' ਹੈ, ਕਿ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਬੈਰੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਤਨੀ ਦੇਰ ਹਮਾਰੇ ਮਨ ਕੋ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹਮਕੋ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹਮਾਰੀ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ। ਯੇ ਯਾਤਰਾ 'ਮੈਂ' ਸੇ 'ਤੂੰ' ਤੱਕ ਹੈ, ਹਮ ਕਿਸਕੇ ਢੁੰਡ ਰਹੇ ਹੈ- ਹਮ 'ਮੈਂ' ਸੇ 'ਤੂੰ' ਕੋ ਢੁੰਢਦੇ ਹੈ। ਔਰ ਜਬ ਵਹਾਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਤੇ ਹੈਂ, ਤੇ ਐਸੀ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ- 'ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂ ਹੂਆ ਮੁਝ ਮਹਿ ਰਹਾ ਨ ਹੁੰਦਾ ਜਬ ਆਪਾ ਪਰ ਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਜਤ ਦੇਖਉਂਤਿ ਤਤਿ ਤੂੰ' ਜਬ ਹਉਮੈਂ ਕੀ, ਮੈਂ ਕੀ ਜੋ ਦੀਵਾਰ ਹੈ, ਜਬ ਵੋ ਦੀਵਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਬਿਨਾ ਕੁਛ ਦਿਖਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇਤਾ, ਤੇ ਫਿਰ ਜੋ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੈਂ ਉਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਔਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਲਿਖਾ ਹੈ- 'ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ' ਤੇ ਫਿਰ ਆਪ ਉਸੀ ਕਾ ਸਰੂਪ ਬਣ ਜਾਤੇ ਹੈ, ਫਿਰ 'ਤੂੰ', ਔਰ 'ਮੈਂ' ਮੇਂ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਤਾ। ਯੇ ਏਕ ਯਾਤਰਾ ਹੈ 'ਮੈਂ' ਸੇ 'ਤੂੰ' ਕੀ। ਆਪ ਤੇ ਗੁਣੀ-ਗਿਆਨੀ, ਸਾਧ-ਸੰਤ ਯਹਾਂ ਬੈਠੇ ਹੁਏ ਹੈਂ, ਮੈਨੇ ਕੁਛ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਨੇ ਕੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀ ਹੈ, ਔਰ ਆਪ ਸਭ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਤਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਸੇ ਹੀ ਖਿਆ ਕਾ ਜਾਚਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ।

ਸਾਵਣ-ਮਿਕਰਪਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਤਿਸੰਗ ਸਮਾਗਮ ਸਮੇਂ,
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ- 14 ਸਤੰਬਰ 2015

ਰਖਕ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਮਾਜ

ੴ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਹ ਜੋਬਨ

ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਹ ਕੇ ਸਵਤਨਤ੍ਰ ਰਾਜਾ ਕੇ ਧੂਰਤਾਪੂਰਵਕ ਹੜਪ ਲੇਨੇ ਕੇ ਬਾਦ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਕੱਪਨੀ ਸਰਕਾਰ ਕਾ ਸੁਖਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਥਾ ਪੰਜਾਬ ਕੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇਕ ਸਦਮਾਵ ਪਿਧ ਜਨਤਾ ਕੇ ਬੀਚ ਮੌਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਈਛਾ ਤਥਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਖਾਈ ਕੇ ਫਿਰ ਪਾਟਾ ਨ ਜਾ ਸਕੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਹ ਕੇ ਰਾਜਾ ਮੌਦੀ ਗੁਰ ਵਥ ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧ ਥਾ। ਗੁਰ ਵਥ ਪਰ ਕੜਾ ਟਣਡਵਿਧਾਨ ਥਾ ਪਰ ਜੈਸੇ ਹੀ ਕੱਪਨੀ ਸਰਕਾਰ ਕੇ ਹਾਥ ਮੌਦੀ ਪੰਜਾਬ ਆਇਆ ਕੱਪਨੀ ਨੇ ਸਕਦੇ ਪਹਲਾ ਕਾਮ ਵੈਮਨਸਥ ਕੀ ਬੀਜ ਬੋਨੇ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿਏ। ਸਿਖ ਸੇਨਾ ਕੀ ਤੋਡ੍ਹ ਦਿਇਆ ਗਿਆ। ਬੜੇ ਬੜੇ ਸਿਖ ਜਮੀਦਾਰ, ਸਰਦਾਰ, ਕੱਪਨੀ ਸਰਕਾਰ ਕੇ ਪੱਕ ਮੌਦੀ ਖੜਾ ਹੋਨੇ ਮੈਂ ਹੀ ਅਪਨਾ ਹਿਤ ਸਾਧਨ ਸਮੱਝਾਨੇ ਲਗੇ ਥੇ।

ਕੱਪਨੀ ਸਰਕਾਰ ਕੀ ਆਓ ਸੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਿਰ ਸਾਹਬ ਅਮ੃ਤਸਰ ਕੀ ਚਾਰਟੀਵਾਰੀ ਕੇ ਸਾਥ ਬੂਚੜਖਾਨਾ ਖੋਲ ਦਿਇਆ ਜਹਾਂ ਖੁਲਕਰ ਗੁਰ ਵਥ ਕਿਧ ਜਾਤਾ ਥਾ, ਸਭੀ ਕਸਾਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਥੇ, ਘੁੜਾ ਕੀ ਏਕ ਹਵਾ ਆਂਧੀ ਕੀ ਰੂਪ ਧਾਰਣ ਕਰ ਰਹੀ ਥੀ ਸਰਕਾਰ ਕੀ ਇਸ ਬਾਤ ਕੀ ਕੌਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਥੀ, ਯਹੀ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਚਾਹਤੀ ਥੀ। ਚੀਲ, ਕੌਕੈ ਕਸਾਈਘਰ ਸੇ ਹਵਿਡਿਆਂ ਤਠਾ-ਤਠਾ ਕਰ ਅਮ੃ਤਸਰ ਕੀ ਪਕਿਤ ਸਰੋਵਰ ਮੌਦੀ ਢਾਲ ਦੇਤੇ ਥੇ। ਆਮ ਸ਼੍ਰੂਦਾਲੂ ਜਨ ਕੀ ਯੇ ਬਾਤ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਿਧ ਜਾ ਰਹੀ ਥੀ। ਧਨੀ ਸਿਖ ਸਰਦਾਰ ਤੋਂ ਕੱਪਨੀ ਸਰਕਾਰ ਕੀ ਆਂਖੋਂ ਮੀਚੋਂ ਸ਼ਵਾਮੀ ਭਕਿਤ ਮੌਦੀ ਮਨ ਥੇ। ਧਾਰਮਿਕ ਮਰਧਾਓਂ ਕੇ ਇਸ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਭਧਾਨਕ ਅਤਿਕਮਣ ਕੀ ਕਿਸੀ ਕੀ ਭੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਥੀ। ਤਨ੍ਹੋਂ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਇਸ ਬਾਤ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਥੀ ਕਿ ਕੈਸੇ ਤਨਕੀ ਸੰਪਤੀ ਔਰ ਸ਼ਵਾਰ੍ਥ ਸੁਰਕਿਤ ਰਹ ਸਕੇ।

ਇਸੀ ਦੌਰਾਨ ਨਾਮਧਾਰੀ ਲਹਰ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਮੌਦੀ ਵਿਸਥਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੜਾ ਇਸ ਲਹਰ ਕੀ ਸੰਸਥਾਪਕ ਪ੍ਰਵਰਤਕ ਸ਼੍ਰੀ ਸਦਗੁਰ ਰਾਮ ਸਿੰਹ ਜੀ ਥੇ ਜਿਨਕੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਮੌਦੀ ਆਮ ਸਿਖਾਂ ਮੌਦੀ ਚਮਕਾਰਿਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇਖਨੇ ਕੀ ਮਿਲਾ। ਸਦਗੁਰ ਰਾਮ ਸਿੰਹ ਜੀ ਨੇ ਆਮ ਸਿਖਾਂ ਕੀ ਆਚਾਰ ਵਧਵਾਰ ਇਤਨਾ ਊੱਚਾ ਕਰ ਦਿਇਆ ਕਿ ਕਿਸੀ ਭੀ ਵਿਪਰੀਤ ਪਰਿਸਥਿਤਿਆਂ ਮੌਦੀ ਸਦਾਚਾਰ ਕੀ ਯਹ ਸ਼ਵਰੂਪ ਵਿਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁਆ। ਤਨਕੇ ਹੁਦਾਦ ਮੌਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਿਸੀ ਭੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਭਧ ਯਾ ਲਾਲਚ ਨਹੀਂ ਥਾ ਬਲਿਕ ਇਨ ਆਮ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਅਪਨੇ ਸਿਦਾਤਾਂ ਔਰ ਆਦਰਸ਼ ਪਰ ਫੁਲਾਂ ਦਿਖਾਈ।

ਕਸਾਈ ਘਰੋਂ ਕੇ ਖੁਲਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਮੌਦੀ ਗੁਰ ਰਖਾ ਕੇ ਲਿਏ ਅਮ੃ਤਸਰ ਕਸਾਈ ਘਰ ਕੇ ਕਸਾਈਘਰੀਆਂ ਕੀ ਹਤਾ ਕਰ ਢਾਲੀ ਔਰ ਵਥ ਕੇ ਲਿਏ ਬੰਧੀ ਗਾਓਂ ਕੇ ਸਵਤਨਤ੍ਰ ਕਰ ਦਿਇਆ।

ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾ ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰਯਾਸ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਲੁਧਿਆਨਾ ਕੇ ਰਾਯਕੋਟ ਮੌਦੀ ਕਿਧ। ਵਹਾਂ ਭੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਕਸਾਈਘਰੀਆਂ ਕੀ ਹਤਾ ਕਰ ਢਾਲੀ ਔਰ ਗਾਓਂ ਕੇ ਸਵਤਨਤ੍ਰ ਕਰਵਾਯਾ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿਖ ਅੰਤ ਤਕ ਪਕੜੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਬ ਨਿਰੀਂ ਕੀ ਸਜਾ ਦੇਕਰ ਕੱਪਨੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਟਣਡ ਵਿਧਾਨ ਇਤਨਾ ਰਹਾ ਥਾ, ਸ਼ਵਧਾਂ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਮਿਡਿਟ ਕਰ ਰਹਾ ਥਾ। ਕਹਾ ਯਹ ਜਾਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਦਗੁਰ ਜੀ ਕੀ ਜਬ ਯਹ ਪਤਾ ਚਲਾ ਕਿ ਨਿਰੀਂ ਕੀ ਸਜਾ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਤੋਂ ਆਪਨੇ ਤਨਸੇ ਕਹਾ ਕਿ ਕਸੂਰ ਤਨ੍ਹੋਂਨੋਂ ਕਿਧ ਹੈ ਤੋਂ ਤਨਕਾ ਯਹ ਭੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਕੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਕੇ ਅਪਨੇ ਕੁਤ੍ਯ ਕੀ ਇਕਕਾਲ ਕਰੋ।

(ਭਾਈ ਪਰਮਾਂਦ ਕੁਤ੍ਯ ਤਵਾਰੀਖ ਪੰਜਾਬ ਪ੃.-੫੬੧)

ਘਟਨਾ ਕੀ ਪਤਾ ਚਲਨੇ ਪਰ ਸਦਗੁਰ ਜੀ ਨੇ ਤਨਸੇ ਕਿਧ ਕੇ ਬੁਲਕਰ ਕਹਾ-ਗੁਨਾਹ ਤੁਮਨੇ ਕਿਧ ਹੈ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਕਰ ਨਿਡਰਤਾਪੂਰਵਕ ਅਪਨਾ ਦੋਬ ਭੀ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਰੋ।

(ਪ੍ਰੋ. ਤੇਜਾ ਸਿੰਹ ਕੁਤ੍ਯ ਗੁਰੂਦਾਰਾ ਸੁਧਾਰ ਆਂਦੋਲਨ ਪ੃.- ੩੮)

ਅਸਲ ਮੌਦੀ ਦੇਖਾ ਜਾਏ ਤੋਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿਖਾਂ ਕੀ ਮਨ ਮੌਦੀ ਗਾਇ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸ਼੍ਰੂਦਾ ਥੀ। ਕਸਾਈਘਰੀਆਂ ਕੀ ਹਤਾ ਕਰਨਾ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿਖਾਂ ਕੀ ਗੁਰ ਭਕਿਤ ਕੀ ਪਰਿਚਾਇਕ ਥੀ। ਸਦਗੁਰ ਰਾਮ ਸਿੰਹ ਜੀ ਕੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਮ ਮੌਦੀ ਸਭੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿਖ ਪੁਰਾਤਨ ਹਿੰਦੂ ਮਰਧਾਂ ਔਰ ਸਿਦਾਤਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਟਿਬਦ ਥੇ। ਔਰ ਕਿਸੀ ਭੀ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਅਪਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਹਸਤਕਥੇਪ ਕੀ ਸਹਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਤੇ ਥੇ।

ਭਾਰਤੀਯ ਇਤਿਹਾਸ ਪਰ ਫੁਲਾਂ ਢਾਲੀ ਜਾਏ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤੀਯ ਇਤਿਹਾਸ ਮੌਦੀ ਗਾਇ ਰਖਾ ਔਰ ਕਸਾਈਘਰੀਆਂ ਕੀ ਹਤਾ ਕੇ ਕਾਰਣ ਇਤਨੇ ਲੋਗਾਂ ਕੀ ਫਾਂਸੀ ਪਰ ਜਾਨੇ ਕੀ ਕਹੀ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਔਰ ਸ਼ਾਯਦ ਯਹੀ ਕਾਰਣ ਥਾ ਕਿ ਸਦਗੁਰ ਰਾਮ ਸਿੰਹ ਔਰ ਤਨਕੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿਖਾਂ ਸੇ ਸਕਦੇ ਅਧਿਕ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸਾਮਾਜਿਕ ਚਿੰਨਿਤ ਵ ਭਧਾਤੁਰ ਥਾ। ਔਰ ਪੂਰੇ ੯੦ ਵਰਸ ਕੀ ਸਵਤਨਤਾ ਕੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਾਂਘਰਸ਼ ਮੌਦੀ ਕੌਈ ਭੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿਖ ਕਥੀ ਭੀ ਕਹੀ ਭੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀ ਵਕਾਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਾਇਆ। ■

ਬਾਜਾਰ ਕੀ ਭੋਜਨ ਨ ਸ਼ੁਦਦ ਹੋਤਾ ਹੈ ਨ ਮਰਧਾ ਮੈਂ ਆਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਕਿਥੋਂ ਖਾਇ ਜਾਏ ?

1920 ਮੈਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਤਿਜੁਗ

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਮਾਨਸ (ਰਾਮਾਇਣ)

(ਪਿੱਛੋਂ ਤੋਂ ਅਗੇ)

ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮਾਸਟਰ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ

ਆਸ਼ਰਮ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਕਲਾ ਯਾਦਵ ਨੇ

ਰੂਪ ਬਾਂਦਰਾਂ ਵਰਗਾ ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਆਪ ਨਰਾਇਣ ਦਸਰਥ ਰਾਜੇ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਰਾਹ ਕੀਤਾ। ਜੋਧ ਕੋਈ ਵੀ ਲੱਭਿਆ ਨਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੇਹਾ, ਵੇਖ ਲਿਆ ਸਾਰੇ ਥਾਂ ਫਿਰਕੇ ਹੋਇਆ ਉਪੱਦਰ ਕੇਹਾ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕੀਂ ਹੀ ਬਣੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ, ਪਾਪ ਪਸਰਿਆ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਨ ਸਹਾਰੇ। ਗਊ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਧਰਤੀ, ਅਪੜੀ ਐਸੇ ਥਾਵੇ, ਸਾਰੇ ਮੁਨੀ ਦੇਵਤੇ ਜਿੱਥੇ ਰਹਿਣ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਛਾਵੇ। ਦੁਖੀ ਹੋਈ ਨੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾਂ ਹਾਲ ਸੁਨਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਆਸ ਨ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਬਹੁਤਾ ਮਨ ਘਬਰਾਇਆ। ਸਭੀ ਦੇਵਤੇ ਰਲ ਕੇ ਆਖਰ ਪਾਸ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਆਏ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਨੇ ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿਉਂ ਦੇਵਤੇ ਨੇ ਘਬਰਾਏ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੋਲੇ ਸੁਣੋ ਧਰਤੀਏ, ਮੈਥੈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ, ਹਿੰਤਾ ਨ ਕਰ ਜਿਦੀ ਹੈਂ ਦਾਸੀ ਉਸ ਨੇ ਪਾਰ ਲਗੋਣਾ। ਹਰੀ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਜੀ ਫਿਰ ਕਰਕੇ ਧਿਆਨ ਇਹ ਬੋਲੇ, ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨ ਕਿਓ ਮਨ ਡੋਲੇ।

(ਚਲਦਾ)

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਜੁਗ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੁਭਾ ਬਾਪਣ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼

ਜਥੇਦਾਰ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਟਮਕੋਡੀ ਦਾ ਜਨਮ ਅਪ੍ਰੈਲ 1946 ਨੂੰ ਸੰਤ ਸਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਪਿੱਡ ਕੰਗ (ਜ਼ਿਲਾ ਸਿਆਲਕੋਟ) ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਪੜਦਾਦਾ ਸ. ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਸਤਿਜੁਗ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੱਖ ਸਜੇ ਸਨ। ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿੱਡ ਟਮਕੋਡੀ (ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ) ਆ ਵੱਸਿਆ। ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਲਗਨ ਜਥੇਦਾਰ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਤਰਿਗੜੀ ਤੋਂ ਲੋਗੀ ਇਹ ਅਪ ਜੀ ਦੇ ਨਾਨਾ ਜੀ ਸਨ। ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਸੈਟ੍ਰਿਕ ਉਪਰੰਤ ਜੇ. ਬੀ. ਟੀ. ਕਰਕੇ ਅਧਿਆਪਕ ਤੋਂ ਮੁਖ ਅਧਿਆਪਕ ਬਣੇ। ਆਪ ਜੀ ਟੀਚਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸਰਬ ਸੰਮੱਦੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਰਹੇ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ 37 ਸਾਲ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਇਕ ਆਦਰਸ਼ ਅਧਿਆਪਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਪ ਜੀ ਨੂੰ ਸਮਾਜਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ 1963 ਤੋਂ ਪੰਥ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਦਿਵਾਨ ਲਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਇਹਨਾਂ ਹੁਣ ਤੰਕ 12,456 ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਸ ਸਰਾਬ ਛੁਡਾਵ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਜੁਗ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀਂ ਲਾ ਕੇ ਸਾਤਵਿਕ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ ਬਣਾਇਆ

PARVACHAN
SRI SATGURU JAGJIT SINGH JI
**WHAT IS OUR REAL
PURPOSE OF LIFE ?**

Everyone of us, including Singh Sabhia, Akali, Namdhari, Hindu, Muslim can get together in a railway train, in drinking bars, in gambling houses, in shopping malls. But when it comes to getting together and doing Naam Simran, or for a noble purpose, we divide ourselves using false excuses and argue with each other. So we should make every effort to achieve our real purpose in life. Guru Arjan Dev has described it as the most important purpose :

*Bhai Prapat Maanukh Dehuria, Gobind Milan Ki Eh Teri Baria
Avar Kaj Tere Kite Na Kaam Mil Sadh Sangat Bhaj Kewal Naam*

Translated by JSH

**SHAHEED BISHAN SINGH MEMORIAL.
SR. SEC. SCHOOL**

*Cordially invites you to the
17th Satguru Ram Singh Inter School Kirtan
Competition*

ON

18th November 2015 (Wednesday) 09:00 Am.

Venue:

*Shaheed Bishan Singh Memorial Senior Secondary School
F-213 A, Mansarovar Garden, New Delhi*

*Management, Staff and Students.
Contact No.: 011-41421862, 011-41328974*

MATRIMONIALS

Alliance invited for Namdhari girl, Age 26, height 5 feet 2 inches, Graduate, Diploma in Financial Services (Banking Insurance), working in ICICI Bank.

Contact: 09872497716

Post Box: 986

Alliance invited for Namdhari girl, 1989, 5 feet 3 inches, M.com, B.Ed.

Contact: 08527512731, 09711660839

Post Box: 987

Wanted Suitable match for Namdhari boy age 30, 5 feet 6 inches, B Tech (NIT), working in MNC. Preferred B.Tech, M.B.A., MBBS.

Contact: 09855738738

Post Box: 988

SATJUG

Namdhari Gurdwara Ramesh Nagar, New Delhi-15
e-mail : satjugweekly@gmail.com
satjugweekly@hotmail.com

SATJUG
ESTABLISHED IN 1920

**DISCOURSE
SATGURU PARTAP SINGH JI**

BABA BUDHA SINGH JI

Budha Singh immediately left for Sri Bhaini Sahib. When he reached there, Satguru Ram Singh Ji was found standing on the doorsill of the main entrance. Seeing Budha Singh Satguru Ji said, "Budha Singh you are pardoned." Budha Singh immediately clinched the feet of Satguru Ji and Paid his respects.

Satguru Ji although was omniscience still said to Budha Singh, "He says you are pardoned, now tell something about me also."

Budha Singh said, "Now you will no more enjoy sweet beverages, you will be exiled to other countries."

An ordinary person would never dare to utter such words even for a common man. However Budha Singh then was in a state of trance, so he could utter such words for Satguru Ji.

Budha Singh had now become a perfect Saint. One day after the deportation of Satguru Ji, Budha Singh reaped his corn and tied its bundles for transportation. Some other farmers started lifting these bundles. Budha Singh objected to it. They in return gave him severe beating and injured him. Budha Singh came back to his house and lay on his cot. The Tehsildar came on a visit to the village. One of the villagers reported him the entire incident of Budha Singh. He also commended the nobility of Budha Singh. The Tehsildar called Budha Singh from his House. He came with bandages all over his body.

The Tehsildar said, "Baba Ji what is the matter? Who were the people, that beat you."

-Transliteration by Sant Singh

MIRACLES ARE OCCURRING WE JUST NEED TO OPEN OUR EYES!

Miracles; what I am referring to is that every day in the city of Toronto for the last few weeks more than 60 sangat members converge in the Toronto Namdhari Gurdwara to perform Nam Simran; men, women and children all before they go to work or school.

The experience is absolutely captivating, sangat members arrive in their white namdhari dress and as you walk into the gurdwara there is absolute silence, you can even hear a pin drop, a small light at the end of the hall is the only thing visible, then you bow in front of God and take your place, the clock hits 4:30 am and everyone rises in attendance to partake in the Ardas which is conducted on this occasion by Hardayal Singh s/o secretary S. Harpal Singh.

Then for an hour you hear and see the pious darshan of Sri Satguru Jagjit Singh Ji; the words resonating in your ears, everyone is still and all you see are the movements of lips and fingers as they perform Naam Simran.

Then just before the hour is up a Hukhnama passage, voicing aloud the key commandments of Sri Satguru Ram Singh Ji is read on this occasion by Harnam Singh s/o S. Harbans Singh.

And finally as the clock hits 5:30 am, the sangat rises and conduct the closing Ardas. Before they leave in an orderly and quiet fashion and as they do parshad is given out.

Now if this is not a miracle and the kirpa of Sri Satguru Uday Singh Ji, ask yourself what is a miracle in this day and age!

Balbir Singh Bobby

ਦੂਸਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਉਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਾਖੀਆਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਰੱਬੀ ਨੂਰ ਪ੍ਰਗਟਿਆ

ਰਾਏ ਗੋਤ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੀਦਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਹੈ ਰਾਈਆਂ। ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਵੀਹ ਕੁ ਕਿਲੋ ਮੀਟਰ ਦੂਰ ਹੈ। 200 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋਹੇ-ਲੱਕੜ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਿਆਹੇ ਮਿਸਤਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਠਾੜੂ ਗੋਤ ਦੇ ਸੁੱਚਜੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਦੱਸ ਪਈ। ਉਹ ਏਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਲਲਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਪਿੰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਪਤਵੰਤੇ ਸੱਜਣ ਲਲਤੋਂ ਗਏ। ਉਹ ਬੜੇ ਆਦਰ ਮਾਣ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਲੱਖਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦੋ ਲੜਕਿਆ ਨੂੰ ਏਥੇ ਰਾਈਆ ਲੈ ਆਏ। ਏਥੇ ਹੀ ਦੇਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਬਾਬਾ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਤੇ ਕੰਮ ਕਾਰ ਲਈ ਖੁਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਹਨਾਂ ਸੇਪੀ ਕਰ ਲਈ। ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਸੁੱਚਜੇ, ਮਿਠ ਬੋਲੜੇ ਸੁਭਾਅ ਤੇ ਸਾਧੂ ਬਿਰਤੀ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਨੇੜੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਮਾਣ ਸੀ।

ਬਾਬਾ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੁੱਝ ਪੈਲੀਆਂ ਹਿੱਸੇ ਠੇਕੇ ਤੇ ਲੈ ਲਈਆਂ। ਉਹ ਨਾਲ ਨਾਲ ਵਾਹੀ ਵੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਜੇ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ, “ਮੈਨੂੰ ਕਾਹਲੀ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰ ਦਿਓ।”, ਤਾਂ ਉਹ ਹਥਲਾ ਕੰਮ ਛਡ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ। ਬਾਬਾ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਘਰ ਵਾਲੀ ਬੀਬੀ ਸਦਾ ਕੌਰ ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਲੀ ਬੀਜ ਕੇ ਗੇੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਤਾਂਕਿ ਕੋਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਫਸਲ ਨਾ ਉਚਾੜੇ। ਉਹ ਇਸ ਵਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਂਦਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੁੰਹ ਹਨੇਰੇ ਉਹ ਖੇਤ ਦੀ ਬੁੱਕਲ ਮਾਰ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪੈਲੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪੱਠੇ ਵਚਨ ਲਏ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਪੱਠਿਆਂ ਦੀ ਉਹ ਭਰੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਭਰੀ ਭਾਰੀ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਕਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਚੁੱਕੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਮੁੰਹ ਸਿਰ ਕੱਜਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰਾਹੀਂ-ਪਾਂਧੀ ਸਮਝਿਆ। ਉਸਨੇ ਪਛਾਣਿਆਂ ਨਾ ਤੇ ਪੱਠੇ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਅਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਏ। ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਕੋਈ ਉਲਾਂਭਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਪੱਠੇ ਚੁਕਾ ਦਿੱਤੇ।

ਉਸ ਨੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਟੋਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਪੱਠੇ ਕੁਤਰੇ ਤੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਦਿੱਤੇ। ਰੱਬ ਦੀ ਕਰਨੀ ਜਿਸ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਉਹ ਪੱਠੇ ਪਾਏ ਉਹ ਡੰਗ ਪਿਆ ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਉਸ ‘ਪੱਠੇ ਚੋਰ’ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ‘ਅੱਜ ਪੱਠੇ ਖਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਡੰਗਰ ਮਰ ਗਏ ਹਨ’। ਤੂੰ ਤਾਂ ਪੱਠੇ ਬੀਜੇ ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ,’ ਦੂਜੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆ।

“ਜਸੇ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ,” ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਤੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗ੍ਰਾਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਲਾ ਸਾਧੂ ਸੁਭਾਅ ਬੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਕਰਿਆਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣਾ ਸੀ।” ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਅਗੋਂ ਲਈ ਐਸਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਏ।

ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਵੀ ਆਮ ਸੀ। ਉਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਪਏ ਬੋਹਲ ਤੋਂ ਦਾਹੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ। ਘਰ ਦੇ ਜਿਸ ਜੀਅ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾਇਆਂ ਦੇ ਆਟੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਖਾਧੀ ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਕੋਈ ਨਾ ਚੁਕੱਦਾ ਚੁਰਾਉਂਦਾ। ਵਾਗੀ ਪਸੂ ਚਗਾਉਣ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਬੇ ਦੀ ਪੈਲੀ ਵਿੱਚ ਪਸੂ ਬੁਰਕ ਨਾ ਮਾਰਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਲੈਣਾ।

ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਘਰੋਂ ਬੀਬੀ ਸਦਾ ਕੌਰ ਨੂੰ ਤੀਸਰਾ ਬੱਚੀ-ਬੱਚਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਜਦ ਉਹ ਸਮਾਅ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਦਾਈ ਰਹਿਮਤੋਂ ਕਸ਼ਮੀਰਨ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆਂ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਇਕ ਲੋਥੜਾ ਜਿਹਾ ਜੰਮਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਨਾ ਮੁੰਹ ਨਾ ਮੱਥਾ, ਨਾ ਸਿਰ ਨਾ ਪੈਰ। ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਸਾਰੇ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਏ। ਰਹਿਮਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਲੁੜਕਾ ਜੰਮਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਤਲੀ ਗਰਮ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਮੁੰਹ ਸਿਰ ਵਲੇਟ ਨੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਕੋਈ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿ ਦੱਸੋ।

ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਉਹ ਲੋਥੜਾ ਜਾਂ ਕਾਹਿ ਲਈਏ ਮਸ਼ਕ ਜਿਹੀ ਬਿਲੇ ਲਾਈ। ਦੋਹਾ ਜੀਆਂ ਨੇ ਠੰਢਾ ਸਾਹ ਭਰਦਿਆ ਕਿਹਾ, “ਅਛਾ ਰਾਮ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ।”

ਬੀਬੀ ਜੀ ਲੇਟ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੱਖੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਲਕ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹੱਥ ਪੈਰ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਬਾਗੋ-ਬਾਗ ਹੋ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰੱਬ ਦਾ ਲੱਖ-ਲੱਖ ਸੁਕਰ ਕੀਤਾ।

ਉਹ ਦਿਨ ਬਸੰਤ ਪੰਚਮੀ ਸੰਮਤ 1872 ਦਾ ਸੀ 3 ਫਰਵਰੀ 1816 ਈ।। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਬਰ ਫੈਲੀ ਗਈ ਰਹਿਮਤੋਂ ਕਸ਼ਮੀਰੋਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾ। ਉਸ ਚਾਅ ਨਾਲ ਦੌੜੀ ਦੌੜੀ ਆਈ। ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਵਧਾਈ ਦੇਂਦਿਆਂ ਉਸ ਦੀ ਛੋਲੀ ਭਰੀ। ਉਹ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਤੁਰੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਧਾਰਨ ਬਾਲਕ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਰੱਬੀ ਨੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਲਾ ਤਾਲਾ ਆਪ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਦਾ ਨਜ਼ਰਾਨਾ ਹੀ ਇਹ ਪਿੰਡ ਦੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਰਹਿਮਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੁਕਰ ਹੈ! “ਸੁਕਰ ਹੈ!! ਸੁਕਰ ਹੈ!!”

ਬਾਬਾ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਲਕ ਦਾ ਨਾਂ ਰਾਮ ਧਨ ਰੱਖਿਆ।

ਜਪ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਤੇ ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਸਮਾਗਮ

ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਸਮਾਗਮ ਸਮੇਂ ਜਥੇਦਾਰ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਜਥੇ ਸਮੇਤ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਵਾਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਲੁਧਿਆਣਾ, 11 ਅਕਤੂਬਰ, - ਅੱਜ ਇਥੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਮਾਰਕ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਮਨੋਹਰ ਕੀਰਤਨ ਜਥੇਦਾਰ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਥੇ ਨੇ ਵਾਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ।

ਉਪਰੰਤ ਸੁਧਾ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਚਲ ਰਹੇ ਜਪ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ। 2 ਸਧਾਰਨ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਪਾਏ ਗਏ।

1 ਪਾਠ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਤ ਚੰਚਲ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ,

1 ਪਾਠ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਤ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ।

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਵਿੜ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੰਤ ਤਾਗ ਸਿੰਘ ਅਨਜਾਣ ਨੇ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਵਾਰ ਅਪਾਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਹਜ਼ਾਰਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾ ਸੰਗਤ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਕੱਤਰ ਹੈ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸੰਤ ਸੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਜਿਥੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਇਹ ਅੱਸੂ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਸ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਾਂਝਾ ਨਾ ਰਹੇ।

ਸੰਤ ਤਰਲੇਚਨ ਸਿੰਘ ਮਨਾਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਥੇ ਸਾਧਾ ਸੰਗਤ ਨੇ ਇਸ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਉਥੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇ

ਸੰਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਤੇ ਗੋਸ਼ਟੀ

ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਮਨਾਏ ਸੰਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤ।

11-10-2015, ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸਾਲਾਨਾ ਜਪ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਛਤਾਰ ਛਾਇਆ ਹੇਠ 12 ਤੋਂ ਪੋਣੇ 2 ਵਜੇ ਦੁਪਿਹਰ ਤਕ ਕੌਮੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਅਤੇ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਹੋਰ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਇਕ ਗੋਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਉਥੀਆਂ ਹਤਸਤੀਆਂ ਨੇ ਵਿਸਾਲ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਵਰਨ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ ਨੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 16 ਨਵੰਬਰ 1915 ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਛੇ ਹੋਰ ਸਾਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸੈਂਟਰਲ ਜੇਲ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਜੰਗ ਛੇੜਨ ਬਦਲੇ ਫਾਂਸੀ ਲਾ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਸਜਾਵਾਂ, ਕਾਲੇ ਪਾਣੇ ਦੇ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਦੀਆਂ ਕੈਦਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਠੋਰ ਯਾਤਨਾਵਾਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਵਿਰਕ ਨੇ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਉਪਰ ਪਏ ਕੁਕਾ ਲਹਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ-ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਹਾਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੁਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਵਿਤਿਆਂ ਵਿਚ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਉਠਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ।

ਇਸੇ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਅਗੇ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਚੇਅਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਡਾ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਵੀ ਵੀਹਵੀਂ ਸੱਦੀ ਵਿਚ ਨਾਮਧਾਰੀ ਲਹਿਰ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਜਿਸ ਸੰਕਟ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਵਿਚ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਅੰਦੇਲਨ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਸਿੰਘ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਕਾਮਗਾਟਾ ਮਾਰੂ ਅਤੇ ਗਦਰੀਆਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨਾਲ ਇਕੱਤੁਟਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਭਾਈ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜਿਹੇ ਆਗੂ ਕੁਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦੇ ਰਹੇ।

ਸੰਮੇਲਨ ਦੇ ਮੁਖ ਵਕਤਾ ਅਤੇ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਦਵਾਨ ਡਾ. ਹਰੀਸ਼ ਪੁਰੀ ਨੇ ਬਾਬਾ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਭਕਨਾ ਦੇ ਸੈਂਕ ਕਥਨ ਨੂੰ ਉਦਿਹਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਉਦਾਤ ਅਸੂਲਾਂ, ਇਸਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਬਾਬਾ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਪਾਸੋਂ ਜੋ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੇ ਉਚ ਅਸੂਲ ਸਿੱਖੇ, ਉਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਸ਼ਕੂਰ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਜ ਸੁਧਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਗਦਰ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਰਚੇ ਵਿਚ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਚਲੀ ਕੁਕਾ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੰਗਤ ਦੱਸਿਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗਦਰ ਦਾ ਹੋਕਾ ਦਿੱਤਾ।

ਡਾ. ਪੁਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹੇਤੁਨਾ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਗੁਲਮ ਕਿਉਂ ਹਾਂ ਢੂਸੇ ਮੁਲਕ ਆਜ਼ਾਦ ਕਿਉਂ ਹਨ? ਉਹਨਾਂ ਸੁਆਲ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। 5000 ਪਰਵਾਸੀ ਗੱਦਰ ਦੇ ਈਤੇ ਹੇਠ ਭਰਤ ਆ ਕੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਤੋਂ 14-15 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਨੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਆਜ਼ਾਦੀ, ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਜੜ੍ਹਾਂ ਫੜੀਆਂ। ਸਭ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਨ ਅਵੱਸਰ ਜੁਟਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਤੁਰੀ। ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਰੰਗ, ਭਾਸ਼ਾ, ਧਰਮ, ਜਾਤ ਦੇ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਮੇਟਣ ਵਾਲੀ ਲਹਿਰ ਸੀ। ਅੱਜ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੰਕੰਠਿਨ ਵਿਚਾਰ ਕੌਮੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਦੀ ਸਾਰਖਕਤਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਗਈ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਯਾਦਗਾਰ ਹਾਲ ਜਲੰਧਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਡਾ. ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਭਰਪੂਰ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਸਰਾਭੇ ਦੀ ਲਗਨ, ਅਪਣੇ ਕਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਆਦਰਸ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਮਾਦੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਮਨੁਕੀ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਏਕੇ ਦੀ ਸਲਾਮਤੀ ਲਈ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਅਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸਮੀਖਿਅਕ ਡਾ. ਸੁਖਦੇਵ ਸਿਰਸਾ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਮੇਂ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਚੁਨੌਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਬਹੂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਯੁਵਾ ਪੀੜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਸਰਾਭੇ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨ ਲੈ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਮ ਆਦਮੀ ਵਾਸਤੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਅਪਣੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਪੰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਨਵ-ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਚਾਲਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਮੇਝਨਾ ਹੀ ਕੁਕਾ ਲਹਿਰ ਅਤੇ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਹੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਵਕਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸੁਗਾਂ ਮਿਲਾਉਣਾਂ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇਕ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਵਧਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਇਕ ਜੁੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਤੇ ਬਲ ਦਿੱਤਾ।

-ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ

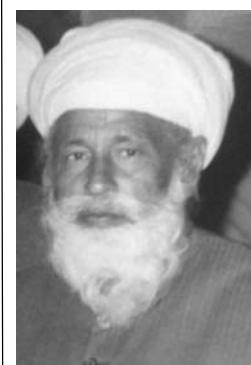
ਸਕੱਤਰ ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਮਧਾਰੀ ਵਿਦਿਅਕ ਜਥਾ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ

ਬੇਅੰਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ

ਸਤਵੰਤ ਕੌਰ ਮਠਾਰੂ

ਧੰਨ-ਧੰਨ ਬੇਅੰਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ, ਸੱਜਿਆ ਰਹੇ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰ ਵੇ। ਜਪਦੇ ਨਾਮ ਨਰ-ਨਾਰੀ ਆਪਦਾ, ਰਚਾਏ ਬੇਡਾਂ ਕੌਤਕ-ਸੰਸਾਰ ਵੇ। ਨੁਰ ਇਲਾਹੀ ਸੌਮਾ ਸਾਂਤੀ ਦਾ, ਵੰਡਦੇ ਨਾਮ-ਬਾਣੀ ਤੇ ਪਿਆਰ ਵੇ। ਬਲਕੇ ਕਰੋਂ ਕਦੇ ਤਧ ਤਪੀ ਤੂੰ, ਵੰਡੋਂ ਕਦੇ ਤੂੰ ਤੀਰ ਤਲਵਾਰ ਵੇ। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਤੋਂ ਜਗਾਮਗ ਜੋਤਿ, ਕਿਵੇਂ ਕਰੋਂ ਦੂਰ ਅੰਧਕਾਰ ਵੇ। ਚਾਹੀਏ ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਪਣੂੰ, ਦੇਵੇਂ ਉਸੇ ਰੂਪ ਦੀਦਾਰ ਵੇ। ਪੀਤੇ ਨੇ ਜਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ, ਉਹ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਹੋਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ। ਭਰਦੇ ਝੇਲਾਂ ਬਖਜਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਜੀ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੁਖ-ਸੁਖ ਸਹਿੰਦੇ ਨੇ। ਕਰ ਕਰਕੇ ਪਾਕ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ, ਦਰਗਾਹ ਤੇਰੀ ਵਿਚ ਬਹਿੰਦੇ ਨੇ। ਚਾਹ ਮਹੱਲ ਉਹ ਕੁੜ-ਪਾਪਾਂ ਦੇ, ਸਮਧਾਰਾ ਵੇਗ ਵਿੱਚ ਵਹਿੰਦੇ ਨੇ। ਤੂੰ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਕੁਦਰਤ ਦਾ, ਸਦਾ ਸੱਤ ਬਚਨ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ। ਅੰਨਤ ਸੁੱਖਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰੂ, ਦੀਦ ਤੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਧ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ।

ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿਆਹੁ ਨਿਰਬਾਣ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਨੰਨ ਸੇਵਕ ਜਥੇਦਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦਿੱਲੀ 30 ਸੰਤੰਬਰ 2015 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਨਗਰ (ਪੰਜਾਬ) ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ। ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਸੰਨ 1930 ਪਿੰਡ ਨਾਨਕੇ ਹੰਸਰੇ (ਪੰਜਾਬ) ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸੰਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਗੜ੍ਹ ਪਾਧਾਣ) ਮਾਤਾ ਧੰਨ ਕੌਰ ਸਨ। ਸੰਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੱਕੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਨ। ਸਾਧੂ ਬਿਹਤੀ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਪਿੰਡ ਗੜ੍ਹ ਪਾਧਾਣ ਲਕੜੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸੰਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ 4 ਲੜਕੇ 2 ਲੜਕੀਆਂ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਜਥੇਦਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਗੋਂਗ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਲੜਕੀਆਂ ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪ੍ਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਹਨ। ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਨੇ ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ

ਸੱਦਾ-ਪੱਤਰ

ਸਾਸ਼੍ਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਾਸ਼੍ਰੀ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ
ਸੰਗੀਖਾਕ, ਜਾਗ ਨਾਟ ਦੇ ਦਾਤੇ, ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਦੇ ਪੈਰੀਬਚ
ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼
ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਮ-ਪੁਜਨਯ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ 96ਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ
ਸ਼ੁਹੁਰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਦੇ ਸਿੰਘ
ਜੀ ਦੀ ਛਤਰ-ਛਾਇਆ ਹੋਣ ਤੱਥੇ ਤੂਂਹੀ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ
ਵਿਖੇ ਬੀਂਬੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਸਤਿਕਰ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ
ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮੁਖਾਰਕ ਦਿਹਾੜੇ ਦੇ 21-22 ਨਵੰਬਰ, 2015
ਦਿਨ ਸ਼ਨੀਵਾਰ-ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਨ।

ਚੌਥਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਗੀਤ ਸੰਮੇਲਨ
ਮਿਤੀ 21-22 ਨਵੰਬਰ, 2015 ਦਿਨ ਸ਼ਨੀਵਾਰ-ਐਤਵਾਰ

ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ
ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ, ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ

ਚੌਥਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਗੀਤ ਸੰਮੇਲਨ
ਮਿਤੀ 21-22 ਨਵੰਬਰ, 2015 ਦਿਨ ਸ਼ਨੀਵਾਰ-ਐਤਵਾਰ

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ

21 ਨਵੰਬਰ 2015 ਦਿਨ ਸ਼ਨੀਵਾਰ

ਸੈਤਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ	ਸਰੋਦ
ਮਨਸਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ	ਤਬਲਾ ਸੰਗਤ
ਪੰਡਿਤ ਉਲਹਾਸ ਕੁਸਾਲਕਰ ਜੀ	ਗਾਇਨ
ਪੰਡਿਤ ਯੋਗੇਸ਼ ਸਾਮਸੀ ਜੀ	ਤਬਲਾ ਸੰਗਤ
ਸ੍ਰੀ ਵਿਨੇ ਮਿਸਰਾ ਜੀ	ਹਾਰਮੇਨੀਆਮ
ਪੰਡਿਤ ਰਾਜੇਂਦਰ ਗੰਗਾਨੀ ਅਤੇ ਸਾਥੀ	ਕੱਥਕ ਕ੍ਰਿਤ
ਪੰਡਿਤ ਫਲਿਰ ਸਿੰਘ ਗੰਗਾਨੀ	ਤਬਲਾ ਸੰਗਤ
ਉਸਤਾਦ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ	ਤਬਲਾ ਸੰਗਤ

22 ਨਵੰਬਰ 2015 ਦਿਨ ਐਤਵਾਰ

ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ	ਤਾਰ ਸਹਿਨਾਈ
ਅਜੇਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ	ਤਬਲਾ ਸੰਗਤ
ਰਾਜੀ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ	ਗਾਇਨ
ਸ੍ਰੀ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ	ਤਬਲਾ ਸੰਗਤ
ਉਸਤਾਦ ਜਾਕਿਰ ਹੁਸੈਨ	ਤਬਲਾ
ਉਸਤਾਦ ਫਲਲ ਕੁਰੈਸੀ	ਤਬਲਾ
ਉਸਤਾਦ ਤੌਫ਼ੀਕ ਕੁਰੈਸੀ	ਜੈਂਬੇ
ਪੰਡਿਤ ਅਜੈ ਜੋਗਲੈਕਰ	ਹਾਰਮੇਨੀਆਮ (ਲਹਿਰਾ)

ਸਮਾਂ : ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੋਂ। ਸਥਾਨ : ਪ੍ਰਤਾਪ ਮੰਦਿਰ, ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ

For More Information Contact us on : vnvj@sribhainisahib.com, www.sribhainisahib.com
Design & Print by : SJS Graphics : +9199155 07275

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ 96ਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਮੌਕੇ ਸੰਗੀਤ ਸੰਮੇਲਨ ਦੌਰਾਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗੀਤ ਕਾਰਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਮਾਲਕ ਸਿੰਘ - ਸੁਰਜੀਤ ਹਾਕੀ ਟੀਮ ਦਾ ਸਰਵੋਤਮ ਖਿਡਾਰੀ

ਸੁਰਜੀਤ ਹਾਕੀ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧੀਆ ਖਿਡਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਣ ਸਨਮਾਨ ਵਜੋਂ 25000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਚੈਕ ਮਾਲਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਟੀਮ ਵਾਲੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਟੀਮ ਨੂੰ 2 ਗੇਲ ਕੀਤੇ, ਮੈਚ 4-3 ਦੇ ਸਕੋਰ ਨਾਲ ਜਿਤਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਪੋਰਟਸ ਅਕੈਡਮੀ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ (ਪੰਜਾਬ) ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਭੱਵਿਖ ਉਜਵਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਾਮਧਾਰੀ ਹਾਕੀ ਇਲੈਵਨ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸੰਤ ਨਗਰ ਦੇ ਸੰਤ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਮੁਕਤਾ-ਬੀਬੀ ਦਲਜੀਤ ਕੌਰ ਦਾ ਲਾਡਲਾ ਸਪੁੱਤਰ ਹੈ।

ਵੱਹਲਡ ਕੈਂਸਰ ਕੇਅਰ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ (ਰਜਿ:) ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਮੁਫ਼ਤ ਮੈਡੀਕਲ ਕੈਂਪ

ਮਿਤੀ 21,22 ਨਵੰਬਰ 2015, ਦਿਨ ਸ਼ਨੀਵਾਰ, ਐਤਵਾਰ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ

ਸਥਾਨ - ਦਸਵੰਧ ਦਫਤਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਕੈਂਪ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਏਂ:

- ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਸ਼ਰੀਰਕ ਜਾਂਚ।
- ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ (ਮੈਮੋਗ੍ਰਾਫੀ) ਟੈਸਟ।
- ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇਦਾਨੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ (ਪੈਪ ਸਮਿਆਹ) ਟੈਸਟ
- ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਗਦੂਦਾਂ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਲਈ PSA ਟੈਸਟ।
- ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਰੀਜਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸਹੀ ਸਲਾਹ।
- ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਗਰ ਅਤੇ ਬੱਲਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਟੈਸਟ
- ਸ਼ੁਗਰ, ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਸਬੰਧੀ ਮੁਫ਼ਤ ਦਵਾਈਆਂ।
- ਆਮ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਸਿਰਫ਼ ਲੋੜਬੰਦਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਦਵਾਈਆਂ।

ਨੋਟ: ਇਹ ਕੈਂਪ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸਪੈਸ਼ਲ ਹੈ ਸੋ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਜਾਂਚ ਜੁਰੂ ਕਰਵਾਉਣ ਜੀ

Subscriber's Address

Type setting by:
CADCON
Designed by:
SHWETA GRAPHICS

ਇਕ ਪ੍ਰਤੀ : ਪੰਜ ਰੁਪਈਏ
ਇਕ ਸਾਲ : ਦੇਸ - 250 ਰੁਪਈਏ, ਪ੍ਰਦੇਸ - 30 ਪੈਸ
ਪੰਜ ਸਾਲ : ਦੇਸ - 1000 ਰੁਪਈਏ, ਪ੍ਰਦੇਸ - 120 ਪੈਸ

ਦਿੱਲੀ
ਵੀਰਵਾਰ: ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਣ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਸਵੇਰੇ 6.41 ਮਿੰਟ
ਵੀਰਵਾਰ: ਸੂਰਜ ਢੱਬਣ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਸ਼ਾਮੀਂ 5.29 ਮਿੰਟ

Printed and published by Mr. Harvendra Singh Hanspal on behalf of Namdhari Darbar. Printed at Ravindra Offset Press, A-26, Phase II, Narayana, New Delhi-110028 and published from Namdhari Gurdwara, Ramesh Nagar, New Delhi-110015. Editor-Mr. Harvendra Singh Hanspal. Phone: +91-9212318103, Email: satjugweekly@gmail.com

Issue No.32 of 12 November 2015